



N. ΣΟΖΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὁδὸς Προαπτείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εμμ. Γονζαλές: ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μετὰφρ. Tony.— Βασβολδὸς Κρεστόδσκη: ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετὰφρ. Ἀρ. Γ. Κωνσταντινίδου.— Σαβ. δὲ Μοντεπέρ: Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΓΓΛΑΚΟΣ, μυθιστόρημα, μετὰφρ. Παρ. Παρᾶ.— Χ. Χριστιανού Ἄνδερσεν: ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ἈΝΕΥ ΕΙΚΟΝΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλια 6.

Οἱ ἐγγράφοντες πέντε προ-
πληρωτέοις Συνδρομητὰς εἰς
τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», λαμ-
βάνουσι

ΔΩΡΕΑΝ

τοὺς 25 τόμους τῆς «Ἑλληνικῆς Βι-
βλιοθήκης» τῆς ὑπὸ τῶν κκ. Μπαρτ
καὶ Χίρστ ἐκδιδομένης, τιμωμένης
δρ. 12, καὶ τὰ ἐκ 312 καλλιτεχνικῶν
σελίδων ἐξαιρέτως χρυσόδετα

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

τοῦ κ. Τσακασιάνου, ἀντὶ δρ. 2,50
ἐλεύθ. ταχυδρομικῶν, ἄδετα δὲ δρ.
2, ἀντὶ τῶν ἀρχικῶς 4. Τὸ δικαίωμα
τοῦτο ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τοὺς προ-
πληρώσαντας συνδρομητὰς μας,
πρὸς οὓς ἀποστέλλονται καὶ τὰ 25
τεύχη τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθή-
κης» ἀντὶ δρ. 3, προστιθεμένων λε-
πτῶν 50 διὰ ταχυδρομικά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΓΟΝΖΑΛΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Ἱστορικὸν μυθιστόρημα

[Συνέχεια]

— Κατεφρόνησαν τὴν πίστιν τῶν πα-
τέρων των, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῶσι...

— Ἀμ ἡ φωτιά, ποῦ καθὼς λέγει τὸ
τραγοῦδι, τοὺς περιμένει εἰς τὸν ἄδη;

— Πρόσεχε τὴν ἰδικήν σου, τέκνον
μου, διέκοψεν ὁ ἀδελφός Οὐβέρτος. Νο-
μίζω ὅτι ἡ ὁμελέτα σου ἤρχισε νὰ μυρίζῃ
ὡς αἰρετική.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ἡ νέα χωρική κε-
νούσα ἐν τρυβλίῳ τὸ ἐν τῷ τηγανίῳ πε-
ριεχόμενον, ἐκάηκε λιγάκι.

— Δὲν πειράζει, ὑπέλαβεν ὁ Διονύσιος,
ἀρκετὰ ὀρεκτική εἶναι καὶ τώρα.

Καὶ ἡτοιμάζετο νὰ καταμερίσῃ αὐτὴν
διὰ μέγαλον ξυλίνου κοχλιαρίου, ὅτε δύο
ἱππῶται θωρακοφόροι ἐπεφάνησαν αἰφνης
καὶ ἐσταμάτησαν παρὰ τὸν οὐδὸν, ὡς δύο
φρουροὶ φυλάσσοντες τὴν θύραν.

Οἱ μοναχοὶ ἐφρικίασαν, κατάρθωσαν ἐν
τούτοις νὰ φανῶσιν ἀπαθεῖς.

Ὁ ἀδελφός Οὐβέρτος ἠγέρθη, ἀλλ' εἰς
νεῦμα τοῦ συντρόφου του ἐκαθέσθη πά-
λιν.

Ἐλαβε τὸν ἄρτον, ὃν ἡ Μαρκελίνη πα-
ρέθεσεν αὐτοῖς, ἐχάραξε σταυρὸν διὰ τῆς
αἰχμῆς τοῦ μαχαίριου, μεθ' ὃ ἐκοψεν αὐτὸν
εἰς δύο ἴσα μέρη, ἐξ ὧν προσέφερε τὸ ἓν
τῷ ἀδελφῷ Διονυσίῳ.

Οἱ ἱππεῖς, οὔτινας προσέδεσαν τοὺς ἱπ-
πους των εἰς τὸ παράθυρον, εἰσῆλθον θο-
ρυβωδῶς εἰς τὴν καλύβην.

— Εἰς τὸν διάβολον ὁ κύριος Βουρβό-
νος, ἀνέκραξεν ὁ εἰς τούτων καθεζόμενος
εἰς τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης.

Οἱ μοναχοὶ ἀντήλλαξαν ταχὺ βλέμμα
καὶ ἔφερον ταυτοχρόνως εἰς τὰ χεῖλη τὰ
ποτήρια αὐτῶν.

— Ὑγιαίνετε, πανοσιώτατοι, εἶπεν ὁ
δεύτερος ἱππεὺς καθεζόμενος πλησίον τοῦ
συντρόφου του.

— Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἔστω μεθ' ὑ-
μῶν, τέκνα μου! ἀπήντησεν ὁ ἀδελφός
Διονύσιος.

Οἱ ἱππῶται προσέκλινον, κτυπῶντες δ'
ἐπὶ τῆς τραπέζης:

— Αἶ, κόρη, κρασί! ἀνέκραξαν.

— Πάγω νὰ φέρω, ἀπήντησεν ἡ Μαρ-
κελίνη.

— Αἶ, Γουλάρ, ὑπέλαβεν ὁ πρῶτος, πι-
στεύω ὅτι ἄμα πίνωμεν τὴν φιάλην μας θὰ
φύγωμεν.

Ὁ ἕτερος ἔλαβεν ἀπὸ τῆς ζώνης τὸ
ξίφος αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνήρτησεν ἀπὸ τινος
καρφίου ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐμπεπηγμένου.

— Νὰ μὲ κρεμάσουν ἂν φύγω πρὶν νυ-
κτώσῃ!

— Ἀλλὰ τὸ καθήκον μας!

— Ἀς τὸν συλλάβῃ ὅστις δυνήθῃ τὸν

κύριον Βουρβόνον. Εἶμαι κατάκοπος καὶ
πεινῶ, Φοσέ.

— Σκέφθητι τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοι-
βήν, Γουλάρ!

— Ἀς τὴν κερδίσῃ ὅστις θέλει! . . .
Εἶμαι μισαποθαμμένος καὶ τί χρειάζονται
τὰ χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ νεκροῦ!

Ἡ Μαρκελίνη ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης δύο δοχεῖα οἴνου.

Οἱ ἱππῶται ἔπιον ἀπνευστί, καταβρο-
χθίζοντες διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἐνώπιον
τῶν μοναχῶν παρατεθειμένην ὁμελέταν.

Καθ' ἣν στιγμήν οὗτοι ἔτεμνον αὐτὴν,
ὁ Γουλάρ ὤρμησεν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀπέ-
συρε τὸ πινάκιον κραυγάζων:

— Μὴ τρώγετε, πανοσιώτατοι! Εὐλο-
γητὸς ὁ Θεός! ἔφθασα ἐγκαίρως διὰ νὰ
σᾶς ἐμποδίσω νὰ ἁμαρτήσετε . . . Εἶναι
Παρασκευή!

— Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν καλωσύνην
σου, φίλε, ὑπέλαβεν ὁ ἀδελφός Διονύσιος
μειδιῶν, ἀλλ' ἡ εἰδήσις ἔρχεται πολὺ ἐνω-
ρίς ἢ πολὺ ἀργά. Πολὺ ἀργά, διότι ἤρchi-
σαμεν πολὺ ἐνωρίς, διότι δὲν ἐτελειώσα-
μεν ἀκόμη.

— Ἄλλως τε, τέκνα μου, προσέθηκεν
ὁ Οὐβέρτος, ἔχομεν ἄφειν . . . ὁ ὁδοιπόρος
τρώγει ὅ,τι δύναται καὶ ὅχι ὅ,τι θέλει.

— Λοιπόν, εἶπεν ὁ Γουλάρ, ἔπρεπεν ὁ
βασιλεὺς νὰ δώσῃ καὶ εἰς ἡμᾶς ἄφειν,
οἱ ὅποιοι ἔχομεν τόσῳ βαρεῖαν ἀποστολήν.

— Τί προλήψεις εἶν' αὐταί, σύντροφε,
ὑπέλαβεν ὁ Φοσέ. Μήπως δὲν ἐξηγνισθη-
μεν σήμερον τὴν πρωίαν, ἀφοῦ ἐπνίξαμεν
εἰς τὸ φρέαρ τοῦ κήπου των τοὺς τρεῖς
ἐκείνους μικροὺς αἰρετικούς, τὰ τέκνα τοῦ
ὑπουργοῦ;

— Ἐχεις δίκαιον, Φοσέ. Ἀφοῦ τόσον
καλὰ εἰργάσθημεν δι' αὐτόν, ὁ Θεός δὲν
θὰ μνησικακήσῃ ἂν ἀναλάβωμεν δυνάμεις;
δὲν εἶν' ἀληθές, πανοσιώτατοι;

Ὁ Διονύσιος κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν
ἐν ἀποκρύψῃ μορφασμῶν ἀηδίας. Ὁ Οὐ-
βέρτος ἐμειδίασε καὶ εἶπεν:

— Ἄν ἡ ἀποστολή σας εἶναι ὁ διωγ-
μὸς τῆς αἵρέσεως, ἀξίζετε νὰ μερισθῇτε
μὲ ἡμᾶς αὐτὴν τὴν ὁμελέταν.

— Εὐχαριστοῦμεν, πανοσιώτατοι ! εἶπεν ὁ Γουλάρ.

Μεθ' ὃ καμύουν τοὺς ὀφθαλμούς :

— Κυνηγοῦμεν ὅμως καὶ πολυτιμότερον καὶ σπανιότερον κυνήγιον, προσέθηκε.

— Ποῖον ; ἠρώτησαν ταῦτοχρόνως οἱ δύο μοναχοί.

— Οὐδὲν ὀλιγώτερον ἢ τὸν κύριον στρατάρχην.

— Ἐδραπέτευσεν λοιπὸν ἀληθῶς ὡς διεδόθη ; ἠρώτησεν ὁ Διονύσιος μὲ ὕψος ἐκπλήξεως.

— Βέβαια· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόθη διαταγὴ νὰ τὸν συλλάβουν ὅπου τὸν συναντήσουν.

— Ἀδύνατον ! ἀνέκραξεν ὁ μοναχὸς μετὰ δυσπιστίας.

— Ἀδύνατον ! εἶπεν ὁ Φοσέ. Ἀναγνώσατε λοιπὸν ἐδῶ.

Καὶ ἔτεινε πρὸς τὸν Διονύσιον περγαμηνήν, ἣν οὗτος ἔλαβε καὶ ἀνέγνωσεν ὑψηλοφώνως :

« Ὑμεῖς, Φραγκίσκος Α', χάριτι θεῆς, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναβάρρας, διατάσσομεν τοὺς φίλους ἡμῶν καὶ ὑπηκόους κτλ. ἵνα τὸν Κάρολον Βουρβόνον, κατηγορούμενον ἐπὶ ἀνταρσία, προδοσία, αὐτομολία καὶ προσβολῇ κατὰ τοῦ βασιλέως, συλλάβωσι καὶ ἐν αὐτῷ ἔτι τῷ ἱερῷ τόπῳ, καὶ ἂν τοῦτο μὴ κατορθωτὸν, καλοῦμεν αὐτὸν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως, ἐπὶ ποινῇ ἐξορίας ἐκ τοῦ βασιλείου τούτου, δημεύσεως σώματος καὶ ὑπαρχόντων πρὸς τούτοις διατάσσομεν νὰ συλληφθῶσιν οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Ὠτὲν καὶ τοῦ Πουῦ, ὁ λοχαγὸς Ποατιέ δὲ Σαίν-Βαλιέ καὶ πᾶς ἄλλος ὑποπτος συνενοχῆς ».

— Ἡ διαταγὴ εἶναι σαφεστάτη, προσέθηκε· τίποτε δὲν λείπει !

Καὶ μετεβίβασεν τὴν περγαμηνήν εἰς τὸν ἀδελφὸν Οὐβέρτον, ὅστις ἀνέγνωσεν αὐτὴν ἐπισταμένως ἀλλὰ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μόνον.

— Ἀ ! ἂν ὁ Γουλάρ ἦτο ὡς ἐγὼ δραστήριος, εἶπεν ὁ Φοσέ, θὰ συνελαμβάνωμεν ἐπὶ τέλους τὸν στρατάρχην· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ὅλα τὰ παραβλέπει διὰ νὰ φάγῃ καὶ διὰ νὰ πῇ !

— Ἐλα δά ! ὑπέλαβεν ὁ Γουλάρ, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀποθάνῃ τις ἀπὸ πείναν καὶ δίψαν.

Οἱ μοναχοὶ διέκοψαν τὸ γεῦμα αὐτῶν. Τοὺς ἀγκῶνας στηρίζοντες ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ μειδιῶντες ἠτένιζον τοὺς ἱππότες καταβροχιζόντας τὴν ὁμετέταν, τὸν τυρὸν καὶ τὴν σαλάταν. Διαταγῇ δὲ τοῦ Οὐβέρτου, ἡ Μαρκελίνη προσήνεγκε τοῖς θωρακοφόροις δύο ἄλλα δοχεῖα οἴνου, ἃτινα οὗτοι ἔπιον εἰς ὑγίειαν τῶν μοναχῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας.

— Εὐχαριστοῦμεν, πανοσιώτατοι, εἶπεν ὁ Φοσέ. Ἀλλ' εἰπατέ μου, σὰς παρακαλῶ, εἰσθε ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον ἢ ἔρχεσθε ἐξ ἄλλου μέρους ;

— Ἐρχόμεθα κατ' εὐθείαν ἐκ Ρώμης, ἀπήντησεν ὁ Οὐβέρτος.

— Ἐκ Ρώμης ! ἐπανέλαβεν ὁ Φοσέ· λέγουν ὅτι εἶναι πόλις ἐκ μαρμαρίου καὶ

χρυσοῦ καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι εἶναι πλήρεις πολυτίμων λίθων, ὡς αἱ λάρνακες τῶν ἁγίων.

— Καλὰ θὰ ἦτο διὰ νὰ λαφυραγωγηθῇ, παρετήρησεν ὁ Γουλάρ, ἂν μὴ ἀνῆκεν εἰς τὸν ἅγιον πατέρα μας, τὸν πάππαν !

Ἡ ἐπερώτησις αὕτη ἔκαμε τὸν Διονύσιον νὰ μειδιάσῃ, ὅστις ἐν τούτοις ἐφαίνετο μάλλον τῶν συντρόφων του σοβαρὸς.

[Ἔπεται συνέχεια].

TONY.

ΒΣΕΒΟΛΟΔ ΚΡΕΣΤΟΒΣΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

Θ'

« Εἰς ὑγίαν τοῦ φίλου ! »

Ὡραίαν τινα πρωΐαν, πολλὰ ἀξιοσέβαστα καὶ λίαν σοβαρὰ πρόσωπα ἐν Πετροπόλει—οἰκογενειάρχαι, ὑπάλληλοι καὶ ἐκατομμυριοῦχοι, φιλόλογοι, ἐπιστήμονες καὶ στρατιωτικοί, κληρικοί, κοσμικοί, καὶ ἰδιῶται—ἐταράχθησαν ἀπροσδοκῆτως, ὅταν, ἀνοίξαντες τοὺς ληθέντας φακέλους, ἀνέπτυξαν καὶ ἀνέγνωσαν ἔντυπα φύλλα, κοσμούμενα διὰ τῆς ἐπικεφαλίδος : « Ὑπὸ τὸν πέλεκυν ! » προσκαλούμενοι νὰ θέσωσι προθύμως ὑπὸ τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο τὸν προνομιοῦχον αὐτῶν τράχηλον. Ἀλλ' ἡ προκήρυξις, ἐκτὸς τούτου, διενεμήθη καὶ εἰς ἄλλας, ἦττον ὑψηλὰς σφαίρας· εὐρέθη αὕτη καὶ ἐπὶ τῶν κλιμάκων, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς, καὶ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, καὶ πᾶς ὁ ἀναγνώσκας αὐτὴν ἐξέφραζεν εὐγλωττον σημεῖον πλήρους ἀπορίας. Ἐν-τοσοῦτῳ τὸ σκάνδαλον συνετελέσθη· περὶ τοῦ καταχθονίου φύλλου ὠμίλουν καὶ εἰς τὰς συναναστροφὰς καὶ εἰς τὰ καπηλεῖα.

Ὁ Πλάτων Βασιλεγεβιτς Βελτίστσεφ, ἦτο ἐκ τῶν πρώτων ἀξιωθέντων νὰ λάβωσι τὴν προκήρυξιν καὶ ἦτο ὁ μόνος, πρὸς δὲν ἀπεστάλη, οὐχὶ παρὰ τοῦ Βαλεριανοῦ Κόροβοφ. Τὴν τελευταίαν ταύτην ἐργασίαν ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βαλεριανοῦ, αὐτὸς ὁ κ. Ἀντιζίστρωφ.

Ὁ Βελτίστσεφ ἀμέσως βέβαια ἐμάντευσε περὶ τίνος πρόκειται καὶ πόθεν πνέουσιν οἱ εὐνοϊκοὶ οὗτοι ἄνεμοι. Δὲν ἐπρόλαβε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ μανιῶδους τούτου φύλλου, ὅτε ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνεφάνη ὁ κ. Ἀντιζίστρωφ.

— Τὴν ἐλάβετε ; ἠρώτησεν οὗτος, καὶ μετὰ θριαμβευτικοῦ ὕψους ἔθεσε τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκιά του.

— Τὴν ἔλαβον, ἀδιαφόρως ἐπρόφερεν ὁ Πλάτων διὰ ραθύμου κινήσεως ρίψας ἐπὶ τῆς τραπέζης τὴν προκήρυξιν.

— Τὴν ἐδιαβάσατε ;

— Τὴν ἐδιαβάσα.

— Λοιπὸν, ἂν ἀγαπάτε, τὰ ψαλτικὰ τῶρα !

— Τί πρᾶγμα ; εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Πλάτων.

— Τὰ χορήματα, τὰς κερδηθείσας πέντε μου χιλιάδας.

— Μήπως ὁ Κόροβοφ συνελήφθη πλέον ;

— Πρὸς τὸ παρὸν δὲν συνελήφθη, ἀλλὰ θὰ συλληφθῇ. Σ' αὐτὸ νὰ ἤσθε βέλαιος ! . . Καὶ τώρα καθηται στὴν ἐξοχὴ καὶ τυπώνει, καὶ θὰ καθηται νὰ τυπώῃ ἐωςὸς τοῦ ἔλθουν καὶ τὸν περιλάβουν· αὐτὸ πιστεύσατέ το ! ἔτσι τὸν διέταξα. Διενεμήθησαν πλέον 200 φύλλα καὶ ἔχει παρακαταθήκην ἀκόμη περὶ τὰ 300 περὶπου, ὥστε θὰ τὸν συλλάβουν ἐπ' αὐτοφώρῳ ! Μὲ τί τέχνη τὰ κατάφερα, αἱ ! ! Καθαρὰ, καθαρῶτα ἐργασία ! καὶ ἤξιζε νὰ ζητήσω περισσότερα, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι φιλοκερδής ! . . Καὶ λοιπὸν, τὰ ψαλτικὰ τῶρα.

— Ἀλλὰ, δὲν συνελήφθη ἀκόμη, λέγω ! ἐνδεχόμενον ἀκόμη νὰ κρυφθῇ, νὰ δραπετεῦσῃ ἐκ Ρωσσίας· εἰμπορεῖ νὰ μὴ ἀνακαλύψουν ἀκόμη τὰ ἔχνη του τόσον ὀγρήγορα, καὶ τόσα ἄλλα δυνατὸν νὰ συμβοῦν, ὥστε . .

— Ὅχι, ὅσον δι' αὐτὸ μέναιτε ἡσυχοῦ· εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖράς σας ! ἐβεβαίουν ὁ κ. Ἀντιζίστρωφ, ἐγὼ θὰ φροντίσω ἐγκαίρως νὰ στείλω ὅπου χρειάζεται, ἀνώνυμον καταγγελίαν, ὅτι τάχα ἐκ καθήκοντος εὐνομίας καὶ τὰ λοιπὰ ὠθοῦμενος, καὶ θὰ ὑπογράψω : « ὁ μετὰ ζήλου καλοθελητής σας » . Χά, χά, χά, χά ! ἀναιδῶς ἐγέλασεν οὗτος, τρίβων τὰς χεῖρας. Τί εὐφυῆς ἐφεύρεσις, αἱ ! . . Ἀριστοῦργημα ! !

— Κατὰ πόσον εἶνε εὐφυῆς, αὐτὸ θὰ τὸ δεῖξῃ ὁ καιρὸς, παρετήρησεν ὁ Βελτίστσεφ, ἐνόσφ ὅμως ὁ Κόροβοφ εἶνε ἐλεύθερος, φρονῶ ὅτι τὸ ἔργον δὲν λογιζεται ἀκόμη περατωμένον.

— Δηλαδή, τί θέλετε νὰ εἰπῇτε, ἀναλβὼν σοβαρὸν καὶ ψυχρὸν ὕψος εἶπεν ὁ Ἀντιζίστρωφ, εἶχα τὴν περιέργειαν νὰ μάθω πρὸς τί αἱ περιστροφαὶ αὗται ; μήπως δὲν ἔχετε σκοπὸν νὰ μοῦ δώσετε ἀμέσως τὰ χρήματά μου ; ἔτσι εἶνε ; . . ἢ τίποτε ἄλλο τρέχει ;

— Ναί, ἐγὼ ἐσκόπευον νὰ σὰς μετρήσω τὰ χρήματα τότε μόνον, ὅταν ἐπειθόμην ὅτι ὁ Κόροβοφ συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη.

— Μὲ συγχωρεῖτε ! μετὰ σκυθρωπότητος εἶπεν ὁ Ἀντιζίστρωφ. Οὔτε μίαν στιγμὴν δὲν εἰμπορῶ νὰ περιμένω· ἐγὼ ἔχω πλέον εἰς τὴν τσέπην μου καὶ τὸ διαβατήριον διὰ τὴν Εὐρώπην μὲ ξένον ὄνομα, καὶ τὴν βαλίτζα μου ἔχω πλέον ἐτοιμάσει, ὥστε ἄλλο δὲν μένει παρὰ τὰ χρήματα, καὶ μὲ τὸ πρῶτον τραῖνον ἔξε γρη῏ καὶ γλύστρησα. Ἐννοεῖτε ; . . Τρέχω τὸν κίνδυνον νὰ συλληφθῶ. Τὸν Κόροβοφ εἰμποροῦν νὰ τὸν ἀνακαλύψουν καὶ ἀνευ τῆς καταγγελίας μου, καὶ ἂν αὐτὸς εἰς τὴν ἀνάκρισιν φλυαρίσῃ τίποτε, τότε εἶνε ἄξιος καὶ ὁ σὸν Ἰησοῦν ἐμπρὸς νὰ μὲ σύρουν ! . . Ἀφίσατε τὰ λόγια ! . . Ἐγὼ